

ΕΙΣ ΦΙΛΙΠΠΙΝΟΝ

Τί κρίμα! τί κρίμα! τὰ ἴματα ἐκεῖνα
 συγχά να νυστάζουν, συγχά να σφαλοῦν
 τὰ ἴματα ἐκεῖνα ποῦ ὄταν σὲ βλέπουν
 θαρρεῖς πῶς ἴμιλοῦν.

Γλυκύτερα ἴματα ποτέ μου δὲν εἶδα·
 κ' εἰς ἀπελπιν ἔτι παρέχουν ἑλπίδα
 τὸν κόσμον καὶ πάλιν σφοδρῶς ν' ἀγαπήσῃ
 ἂν ἴματα τοιαῦτα ποτέ συναντήσῃ.

Καὶ ὅμως ἡ γόησσα τὰ ἴματα σφαλᾷ
 τὸν ὕπνον ἢ εὐμορφὴ πολὺ ἀγαπᾷ.

1 Ἰανουαρίου 1885.

M.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἰπὸ τοῦ κ. Bouchon-Braudely, γραμματέως τοῦ Κολλεγίου τῆς Γαλλίας, ἀποσταλέντος ὑπὸ τοῦ ἐν Γαλλίᾳ ὑπουργοῦ τῶν ναυτικῶν καὶ τῶν ἀποικιῶν εἰς Ταῖτί, ὅπως ἐκεῖ μελετήσῃ πάντα τὰ συνδεόμενα πρὸς τὴν καλλιέργειαν τῶν ὄστρέων ζητήματα, ὑπεβλήθη πρότασις περὶ καλλιέργειας τῶν μαργαριτοφόρων ὄστρέων καθ' ἓν τρόπον καὶ τὰ συνήθη ἐδώδιμα ὄστρεα. Ὁ κ. Bouchon-Braudely, βασιζόμενος ἐπὶ τοῦ ὅτι τὸ ὄστρεον ἔχει ἐν καὶ μόνον γένος φρονεῖ ὅτι δύνανται οὐ μόνον νὰ συγκρατήσῃσι μόνιμον τὴν εὐφορίαν τῶν μερῶν, ἔθνα εὐρίσκονται τὰ ὄστρεα ταῦτα, ἀλλὰ καὶ νὰ τὰ ἀναγεννήσῃσι καὶ νὰ τὰ ὑποβάλωσιν εἰς καρποφόρον καλλιέργειαν. Πιστεύει πρὸς τούτοις ὅτι συμμορφούμενοι πρὸς τὰς ὁδηγίας τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς πείρας δύνανται νὰ δημιουργήσῃσιν εἰς τοὺς τόπους ἐκεῖνους, εἰς τὰς νήσους Τουαμοτοῦ, εἰς Ταῖτί, καὶ ἀλλαχῶ, διὰ τὴν μεθοδικὴν τῶν μαργαριτοφόρων ὄστρέων καλλιέργειαν, βιομηχανίαν ἀνάλογον τῆς ὑπαρχούσης σήμερον ἐπὶ τῶν Γαλλικῶν ἀκτῶν ὡς πρὸς τὴν καλλιέργειαν τῶν φαγωσίμων ὄστρέων.

Κατὰ τὰς παρατηρήσεις Ἀμερικανοῦ τινος, τὰ ξύλα κοστίζουσιν ἐν Γαλλίᾳ πέντε λεπτὰ αἰ τρεῖς λίτραι, ὅσον ἀξίζει ὁ σίτος ἐν Κανσάς. Εἰς καλλιεργητῆς τῆς χώρας ταύτης, ὅστις θὰ ἔκαιε τὸν σίτον του, δὲν θὰ διέπραττεν ἀνωτέραν μεγαλειτέραν τῆς τοῦ Γάλλου, ὅστις θερμαίνεται μὲ ξύλα.

Ἀναγινώσκωμεν ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κολωνίας. Ὁ κ. Milles Farr εἰς τῶν πλουσιωτέρων νέων τῆς Λιβερπούλης ἐστοιχημάτησε ἡμέραν τιὰ τοῦ ἔτους 1883 μετὰ τινος ἄλλου νέου ἐπίσης πλουσίου ὅτι δύνανται νὰ διέλθῃ τὰς νύκτας ἐνὸς ὁλοκλήρου ἔτους ἐν ὑπαίθρῳ. Τὸ στοίχημα ἦτο δέκα χιλιάδες λίραι στερλίναι. Ὁ νέος Ἀγγλος ὅπως ἐθισθῆ εἰς τὰς διανοικτερεύσεις ταύτας καὶ ἀντιστῆ κατὰ τῶν καταστάσεων τοῦ καιροῦ ἐν Ἀγγλίᾳ εἶχε προμηθευθῆ ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς τοιοῦτον σκοπόν, ἀλεξιβρόχια ἰδιάζοντα, σπεπασμάτα καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἀλλὰ μικρὸν χρόνον πρὸ τῶν Χριστουγέννων τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀπόλεσε τὸ στοίχημα ἐκ τυχαίου τινὸς ὄλης παρεμπέδοντος γεγονότος. Πιῶν δηλ. ὄλιγον περισσότερον οἰνόπνευμα ὅπως ἀντιστῆ κατὰ τοῦ δριμέως χειμερινοῦ ψύχους, συνελήθη ὑπὸ ἀστυνομικοῦ κλητῆρος

καὶ ἐτέθη ὑπὸ κράτησιν ὡς μέθυσοις. Ἡ περίπτωση αὕτη διήγειρε ζωηρὰν ἰλαρότητα ἐν Λιβερπούλῃ, ὅλοι δὲ γλευάζουσι τὸν πλούσιον νέον, ὅστις διὰ τούτου χρυσίου ἐπλήρωσε τὸ ἀχύρινον στρώμα τῆς ἀστυνομίας.

Ὁ Ἀλέξανδρος Graham Bell, τὸν ὁποῖον πάντα τὰ Ἀμερικανικὰ δικαστήρια ἀνεκέρησαν τὸν πρῶτον ἐφευρέτην τοῦ τηλεφώνου, ἐκτός τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, τὸ ὅποιον ὁμως θέλει δικαιοῦσαι αὐτὸν μετ' ὀλίγον, ὡς καὶ τὰ ἄλλα, δὲν ἐμεθύσθη ποσῶς ὑπὸ τῆς ἐπιτυχίας του. Φέρει τὴν τύχην ὡς οὐδεὶς, διότι εἶνε μυριόπλουτος καὶ ἡ ἐφευρεσίς του ἐπλούτισεν ὁμοίως πάντα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του. Ἀλλ' ὁ Bell διέμεινε πάντοτε ὁ αὐτὸς διάπυρος καὶ φαιδρὸς ἐργάτης, ὅλως ἀρρωσιωμένος εἰς τὴν ἐπιστήμην, ὡς ἦτον εἰς τὸν καιρὸν τῆς πτωχείας καὶ τῆς ἀφανείας του. Δὲν ἀγαπᾷ τὰ χρήματα διὰ τὰ χρήματα καὶ δὲν ἀνακινεῖ ἐπιχειρήσεις. Ὡς πάντες οἱ μεγάλοι ἐπιστήμονες, εἶνε πολὺ ἀπρησολημένος, ὥστε νὰ ἔγῃ καιρὸν δι' αὐτὰς. Ἀλλ' ἀγαπᾷ τὰ ἀντικείμενα, ὅσα προμηθεύουσι τὰ χρήματα. Ἐν τῇ κατοικίᾳ του θαυμάζει τις παντοῖα ἀντικείμενα τέχνης, καὶ τὰ ἐργοστάσια αὐτοῦ, αἱ συσκευαὶ καὶ ἡ βιβλιοθήκη του εἶνε θαυμασιῶς ὀργανωμένα. Ἀλλὰ καὶ ἄνευ αὐτῶν ὁ ἐφευρέτης θὰ ἦτο εὐτυχῆς, καθ' ὅτι μερίζει τὴν εὐδαιμονίαν του ἀφ' ἐνὸς μεταξὺ τῆς οἰκογενείας του, καὶ τῶν ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν ἀφ' ἐτέρου. Ὅταν δὲν ἐργάζεται ἐν τῷ χημείῳ του, ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ, ἢ ἐν τῇ σχολῇ τῶν κωφῶν, τὴν ὁποίαν ἴδρυσεν, εὐρίσκειται μετὰ τῆς συζύγου καὶ τῶν τέκνων του. Ἐκεῖνος ὅστις ἤγαγεν εἰς ἐπιχειρησιν τὸ τηλεφῶνον Bell, εἶνε ὁ Gardiner G. Hubbard, πενθερός του, ἀνὴρ μεγάλης ἐμπειρίας καὶ ἰκανότητος ἐν τῇ πράξει, ὅσον ὁ Bell ἐν τῇ θεωρίᾳ.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν τυχυδρομείων καὶ τηλεγράφων ἐν Γαλλίᾳ παρέστη κατ' αὐτὰς εἰς Ρουὲν εἰς περιεργότατα πειράματα τηλεφωνίας ἀπὸ μεγάλης ἀποστάσεως. Ἐπρόκειτο νὰ βεβαιωθῆ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς μεταξὺ Ρουὲν καὶ Χάβρης, διαστήματος 90 περίπου χιλιομέτρων, χρήσεως τοῦ τηλεφωνικοῦ σύρματος, κατὰ τὸ σύστημα τῆς ταυτοχρόνου διαβίβασεως τοῦ κ. van Rysselberghe.

Τὸ πείραμα ἐντελῶς ἐπέτυχε, καὶ ἐπὶ μίαν ὥραν ὁ ὑπουργὸς καὶ οἱ συνοδευόντες αὐτὸν ἐπιστήμονες, γερουστατοί, βουλευτικὴ καὶ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι, ἀντήλαξαν εὐκρινέστατα συνδιαλέξεις μετὰ τοῦ δημάρχου καὶ ἐπαρχοῦ τῆς Χάβρης καὶ πολλῶν ἄλλων, οἵτινες εὐρίσκοντο ἐν τῷ κεντρικῷ τηλεγραφείῳ τῆς Χάβρης. Τὸ ἀποτέλεσμα ὁμοφώνως ἐκρίθη ἐξόχως ἐπιτυχόν, καὶ ὁ ὑπουργὸς ἐγκαταλείπων τὸ Ρουὲν ἀνήγγειλεν ὅτι μετὰ δεκαπέντε ἡμέρας θέλει παραδοθῆ ἡ γραμμὴ πρὸς χρῆσιν τοῦ κοινοῦ. Νέα αὕτη πρόδοσις σὺν ταῖς ἄλλαις, προσφάτως αἰτινες ἐπετελέσθησαν ἐν Γαλλίᾳ, ὡς πρὸς τὸ τηλεφῶνον. Τὴν 1 Ἰανουαρίου 1885 ἤρχισαν λειτουργοῦντα ἐν Παρισίοις τὰ πρῶτα δημόσια τηλεφωνικὰ γραφεῖα. Κατὰ τὴν αὐτὸν μῆνα θέλει ἀρξῆσι: ἡ μεταξὺ Ρουὲν—Χάβρης συγκοινωνία.